

Aanbeveling nr 04/2010 van 19 mei 2010

Betreft: Aanbeveling uit eigen beweging inzake de wetgeving betreffende de gemeentelijke administratieve sancties en de bescherming van persoonsgegevens (SE-2009-042)

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;

Gelet op de wet van 8 december 1992 *tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens* (hierna WVP), inzonderheid artikel 30;

Gelet op het verslag van de heer Willem Debeuckelaere, voorzitter;

Brengt op 19 mei 2010 de volgende aanbeveling uit:

I. TOEPASSINGSGBIED VAN DE AANBEVELING

1. Deze aanbeveling uit eigen beweging¹ handelt over de bescherming van persoonsgegevens bij de toepassing van gemeentelijke administratieve sancties (hierna GAS-wetgeving).
2. De aanbeveling brengt een aantal belangrijke beginselen van de WVP in herinnering waarmee rekening dient gehouden te worden indien persoonsgegevens worden verwerkt in het kader van de GAS-wetgeving. In het verleden hebben sommige actoren al gesteld dat deze GAS-wetgeving niet op alle punten juridisch even sluitend is en vatbaar voor interpretatie is.

II. DE GEMEENTELIJKE ADMINISTRATIEVE SANCTIES: ALGEMENE VERKLARINGEN

3. De veiligheidsproblematiek is de laatste decennia alsmar belangrijker geworden. Aangezien het begrip "*onveiligheidsgevoel*" meer en meer ingeburgerd geraakte, werd dan ook besloten via een bevraging bij de bevolking (de zogenaamde "*veiligheidsmonitor*") na te gaan welke de meest storende vormen van criminaliteit waren, met andere woorden: waar lag de burger het meest wakker van. Uit de eerste bevraging (1998) bleek evenwel dat niet de "*echte*" criminaliteit als meest storend werd beschouwd, maar wel allerlei vormen van steeds terugkerend storend gedrag: bv. sluikstorten, hondenpoep, lawaaihinder,... Deze aspecten hadden op hun beurt gevolgen voor de subjectieve onveiligheidsgevoelens.
4. Omdat het parket selectief optrad tegen dergelijke vormen van "*criminaliteit*" (niet steeds prioritaire aanpak wegens de –te- hoge werklast bij de parketten) en om de lokale besturen op hun beurt meer slagkracht te geven, werd een beleidsmatig antwoord gezocht om dergelijke overlastproblemen aan te kunnen pakken. Net voor het einde van de toenmalige regeerperiode, diende de regering in maart 1999 een wetsontwerp in welke toe zou laten aan de gemeenten om via bestuurlijke weg op te treden tegen bovenvermelde overlastproblemen. De GAS-wetgeving was geboren.
5. Basiswetgeving is de wet van 13 mei 1999 *tot invoering van de gemeentelijke administratieve sancties*. Op grond van artikel 119 van de Nieuwe Gemeentewet hadden de gemeenten al een bevoegdheid om (gemeentelijke) politiereglementen uit te vaardigen. De overtreding hiervan werd bestraft met politiestrafpen, waarbij de afhandeling van deze overtredingen in handen was van parket en het gerecht. De eerder aangehaalde wet van 13

¹ De huidige tekst is een herwerkte versie en houdt rekening met bepaalde opmerkingen geformuleerd n.a.v. een consultatieronde. Bedoeling was om te peilen naar de reacties ten overstaan van deze aanbeveling bij de betrokken actoren op het terrein (de FOD binnenlandse Zaken, de 10 provincies en de 3 verenigingen van steden en gemeenten). De Commissie is verheugd van de talrijke reacties.

mei 1999 voerde daarom onder meer een (nieuw) artikel 119bis in de Nieuwe Gemeentewet in welke een aantal administratieve sancties voorzag om in het kader van overlast de mogelijkheid te geven aan de gemeenten om op te treden.

6. Deze wet bleek evenwel in de praktijk niet te werken omdat er oorspronkelijk een vrij beperkt toepassingsgebied bestond. Sindsdien is de basiswetgeving dan ook al verschillende malen gewijzigd: in 2004 (via 2 verschillende wetten² gelet op de grondwettelijke bevoegdheden ter zake), in 2005³ en (voorlopig) een laatste maal in 2007⁴. In de media werd aangekondigd om de wet nogmaals te wijzigen en meer bepaald om de minimumleeftijd van 16 jaar naar 14 jaar te verlagen⁵.
7. Het is de gemeenteraad die administratieve sancties kan bepalen voor overtredingen van haar politiereglementen of politieverordeningen. Er zijn 4 limitatief opgesomde sancties voorzien⁶:
 - de administratieve geldboete,
 - de administratieve schorsing van een door de gemeente afgeleverde toelating of vergunning,
 - de administratieve intrekking van een door de gemeente afgeleverde toelating of vergunning en
 - de tijdelijke of definitieve administratieve sluiting van een inrichting.
8. In de aanbeveling weerhouden we enkel de administratieve boete, omdat deze sanctie ook het meest voorkomt.
9. Uit een eerder onderzoek van onder meer de *federale overheidsdienst Binnenlandse Zaken* (eerste helft 2006)⁷ bleek dat in de onderzochte periode (1/12/2005 t.e.m. 30/06/2006) 59% van de gemeenten (die antwoordden) voorzag in het inschrijven van administratieve sancties in het gemeentereglement. Na 7 jaar wetgeving bleek uit deze cijfers dat vele gemeenten nog niet de weg gevonden hadden naar deze vorm van bestraffing. Het systeem

² Enerzijds wet van 17 juni 2004 tot wijziging van de Nieuwe Gemeentewet en anderzijds Wet van 7 mei 2004 tot wijziging van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming en nieuwe gemeentewet.

³ Wet van 20 juli 2005 houdende diverse bepalingen.

⁴ Wet van 25 januari 2007 tot bestraffing van graffiti en van beschadiging van onroerende eigendommen en van de nieuwe gemeentewet.

⁵ Zie bv. De Morgen van 27 februari 2010, p. 5.

⁶ De sanctionerende ambtenaar legt de administratieve geldboete op, het schepencollege de andere 3.

⁷ Onderzoeksrapport. Evaluatie van de toepassing van de wet betreffende Administratieve Sancties in de gemeenten – 7 jaar Gemeentelijke Administratieve sancties (te vinden op de website www.ibz.be).

werd het meest gebruikt door de grote steden, de steden en gemeenten behorende tot de 18 Brusselse randgemeenten en de regionale steden.

10. In de loop van 2006 heeft de *Union des Villes et Communes de Wallonie* (UVCW) een bevraging gedaan bij de Waalse gemeenten⁸. Daar waar in 2004 een meerderheid van de Waalse gemeenten de GAS-wetgeving nog niet hanteerden, bleek uit de cijfers van 2006 dat bijna 70% van deze gemeenten op dat ogenblik de GAS-wetgeving wel reeds hadden ingevoerd of bezig waren om deze in te voeren. Het merendeel van de gemeenten deed beroep op een sanctionerend *provinciaal* ambtenaar.
11. De *Vereniging voor Vlaamse Steden en Gemeenten* (VMSG) heeft gedurende de maanden mei tot juli 2008 een grootschalige bevraging gedaan bij de 308 Vlaamse steden en gemeenten met betrekking tot de implementatie en de toepassing van de GAS-wetgeving⁹. Dit onderzoek werd bekendgemaakt eind 2008 maar werd opnieuw onder de aandacht gebracht in maart 2009 door (eerder negatieve) mediaberichtgeving¹⁰.
12. Een eerdere studie van de VMSG wees uit dat in het voorjaar van 2005 slechts 10 % van de Vlaamse gemeenten klaar waren voor de invoering van administratieve sancties. In 2006 bleek uit een onderzoek van de UG dat reeds 33% van de Vlaamse gemeenten administratieve sancties hadden ingevoerd. Uit het onderzoek van eind 2008 van de VMSG kan vastgesteld worden dat reeds 52% van de Vlaamse gemeenten GAS kennen en dat in het voorjaar van 2009 zowat 70% van de Vlaamse steden en gemeenten de mogelijkheid van administratieve sancties zou hebben.
13. Van belang is ook dat uit de studie van de VMSG blijkt dat 70 % van de gemeenten waarin GAS van kracht is, samenwerken over de gemeentegrenzen heen, waarvan een deel intercommunaal¹¹. In praktijk blijkt bovendien dat tussen de 70% à 80% van de overlastdossiers uitmonden in een geldboete (net de reden waarom deze aanbeveling zich toespitst op de administratieve geldboete).
14. Uit een eigen bevraging¹² van onder meer de provincies blijkt dat verschillende provincies mee betrokken zijn bij de GAS-wetgeving (zie ook randnummer 26) door het ter beschikking

⁸ Korte beschrijving van de enquête te vinden op volgende website: www.uvcw.be.

⁹ Samenvatting beschikbaar op www.VMSG.be.

¹⁰ Zie De Morgen weekendbijlage "*DMreporter*" van 21 maart 2009, p. 23 en 24.

¹¹ De politierechtbank van Antwerpen stelde begin 2009 de gemeente Zwijndrecht in fout omdat deze gemeente de intercommunale Igean had aangeduid als "*sanctionerend ambtenaar*". Volgens de politierechter spreekt de wet echter enkel over het aanduiden van de gemeentesecretaris of een gemeente- of een provincieambtenaar met aangepast diploma.

¹² Bevraging najaar 2009 van enkele actoren: de FOD Binnenlandse Zaken, de 3 verenigingen van steden en gemeenten en tenslotte de provincies.

stellen van provinciaal sanctionerende ambtenaren (in de provincie Henegouwen zijn er 42 van de 69 gemeenten aangesloten bij het provinciale bureau en tot op heden zijn er 4200 behandelde dossiers; de provincie Oost-Vlaanderen staat 34 van de 65 Oost-Vlaamse gemeenten bij; de provincie Luxemburg assisteert 39 van de 44 gemeenten, de provincie Vlaams Brabant helpt 57 van de 65 gemeenten en de provincie Luik 36 van de 84 gemeenten).

15. Belangrijk is met andere woorden dat de administratieve sancties aan belang winnen, desondanks het feit dat ze weinig werden toegepast in de eerste jaren na de invoering van de wet. Bovendien gaan er stemmen op om het toepassingsgebied nogmaals uit te breiden (zie randnummer 6).
16. Belangrijk concept bij de gemeentelijke administratieve sancties betreft het feit dat er een verschil gemaakt wordt tussen enerzijds de vaststellingsbevoegdheid (met name wie kan inbreuken vaststellen) en anderzijds de sanctioneringsbevoegdheid (met name wie kan de sanctie opleggen).
17. Zoals reeds in randnummers 8 en 13 geschreven, wordt hier enkel gefocust op de procedure van de administratieve geldboete, welke in de praktijk het meest gehanteerd wordt. De regels betreffende de vaststelling van de inbreuken zijn grotendeels gelijklopend voor de 4 soorten sancties (deze betreffende de sancties zelf zijn wel verschillend).
18. Vooraleer een administratieve sanctie kan worden opgelegd, is het noodzakelijk om de overtreding in het gemeentelijk politiereglement te voorzien. In het kader van de GAS-wetgeving is specifiek bepaald wie in aanmerking komt om de vaststelling te mogen verrichten. Er zijn verschillende mogelijkheden:
 - de politieambtenaren en hulpagenten (vermeld in artikel 119bis, § 6, eerste lid van de *Nieuwe Gemeentewet* en artikel 58 van de Wet op de geïntegreerde politie)¹³,
 - de gemeentelijke ambtenaren (bv.: de gemeenschapswacht-vaststeller welke vermeld wordt in artikel 3, § 1, 4° van de wet van 15 mei 2007 *tot instelling van de functie van gemeenschapswacht, tot instelling van de dienst gemeenschapswachten en tot wijziging van artikel 119bis van de Nieuwe Gemeentewet*),

¹³ In de verschillende gecoördineerde versies die terug te vinden zijn van de Nieuwe Gemeentewet wordt nog steeds gesproken over "*hulpagent van politie*" daar waar de politiehervorming deze term vervangen heeft door "*agent van politie*".

- de ambtenaren van de vervoersmaatschappijen (vermeld in artikel 119bis, § 6, tweede lid van de *Nieuwe Gemeentewet*) en
 - (zeer beperkt) bewakingsagenten.
19. Niet iedereen die hierboven is opgesomd heeft dezelfde bevoegdheden, de gemeenschapswacht-vaststeller is bijvoorbeeld niet bevoegd om de zogenaamde "*gemengde inbreuken*"¹⁴ vast te stellen.
20. Wat de vaststellingsbevoegdheid betreft is het met andere woorden zo dat er vrij duidelijk in de wetgeving bepaald is wie wat precies mag vaststellen (waarbij in lagere rechtsnormen zoals een omzendbrief de verdere praktische afhandeling wordt beschreven).
21. De inbreuken worden ofwel via een proces-verbaal ofwel via een bestuurlijk verslag vastgesteld. Alhoewel dit proces-verbaal een belangrijke schakel is in de verdere behandeling van het dossier en dus duidelijk, nauwkeurig en volledig moet zijn, wordt nergens in de wetgeving beschreven hoe dit PV er precies moet uitzien en welke gegevens moeten vermeld worden. Deze vereisten zijn terug te vinden in een lagere rechtsnorm, met name in Omzendbrief OOP 30bis van 3 januari 2005 *aangaande de uitvoering van de wetten van 13 mei 1999 tot invoering van gemeentelijke administratieve sancties, van 7 mei 2004 tot wijziging van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming en de nieuwe gemeentewet en van 17 juni 2004 tot wijziging van de nieuwe gemeentewet* (punt II.2.2., randnummer 25, 1ste alinea). Zo dient bv. naam, voornaam, wettelijk adres, geboortedatum en geboorteplaats van de overtreder te worden genoteerd. In voorkomend geval dient bv. ook het adres van de ouders vermeld te worden indien de overtreder minderjarig is.
22. Omzendbrief OOP 30ter (d.d. 10 november 2005) *waarbij uitleg verschaft wordt bij de wijziging van artikel 119bis van de nieuwe gemeentewet krachtens de wet van 20 juli 2005 houdende diverse bepalingen* voorziet een specifiek model voor het bestuurlijk verslag. In de toelichting bij deze omzendbrief is evenwel weinig uitleg omtrent dit verslag voorhanden¹⁵.
23. Het PV (of het bestuurlijk verslag) dient overgemaakt te worden aan de sanctionerende ambtenaar, soms ook aan het parket.

¹⁴ Een aantal gedragingen kunnen zowel het voorwerp uitmaken van een gemeentelijke administratieve sanctie als van een strafbaar feit genoemd in boek II, titel X van het Strafwetboek en in de artikelen 327 tot 330, 398, 448, 461, 463, 526, 534bis, 534ter, 537, 545, 559, 1°, 561, 1°, en 563, 2° en 3°, van het Strafwetboek. Er kan evenwel slechts één straf worden opgelegd.

¹⁵ Het gebruik van het bestuurlijk verslag wordt enkel aangeraden en niet verplicht. Bovendien werkt alleen de politie met dit instrument.

24. De sanctioneringsbevoegdheid op zijn beurt is minder gereguleerd. Zo stelt artikel 119bis, § 2, 4de lid van de *Nieuwe Gemeentewet* wel dat de administratieve geldboete opgelegd wordt door een ambtenaar. Deze ambtenaar dient aan 2 voorwaarden te voldoen, met name behoren tot een categorie die is vastgesteld bij KB en aangewezen zijn door de gemeenteraad.
25. Het KB van 7 januari 2001¹⁶ stelt dat de gemeenteraad de gemeentesecretaris aanduidt maar dit is geen verplichting. De aanduiding van een andere gemeentelijke ambtenaar behoort eveneens tot de mogelijkheden zolang deze maar van het niveau is waarvoor een universitair diploma van de tweede graad of een gelijkaardig diploma vereist is. De gemeenteontvanger wordt wel uitgesloten (gelet op mogelijke belangenvermenging omdat de opbrengst van de sanctie ten goede komt aan de gemeentekas). Verschillende gemeenten die deel uitmaken van een lokale politiezone kunnen gezamenlijk één gemeentelijk ambtenaar aanstellen (maar geen politieambtenaar want zij zijn bevoegd voor de vaststellingen).
26. Het KB van 7 januari 2001 voorziet ook dat de gemeenteraad, bij gebrek aan een geschikte gemeentelijke ambtenaar aan de provincieraad kan vragen om een (provinciaal) ambtenaar aan te stellen.
27. Uit de studie van de VVSG blijkt duidelijk dat de gemeenten wel degelijk samenwerkingsverbanden sluiten. In dat verband is het mogelijk interessant om te wijzen op het feit dat begin 2009 de politierechtbank van Antwerpen het politiereglement van Zwijndrecht in vraag stelde omdat deze gemeente gekozen had voor een sanctioneringsbevoegdheid te geven aan een ambtenaar van een intercommunale (*in casu* Igean) wat sommige andere gemeenten ook reeds voorzien hebben. De politierechter is in dit dossier van oordeel dat de huidige wetgeving niet voorziet dat ook een ambtenaar van een intercommunale dergelijke (sanctionerende) bevoegdheden krijgt.
28. De wetgeving schrijft nergens voor wat deze sanctionerende ambtenaar nu allemaal exact mag/kan doen aan (bijkomende) onderzoeken in het kader van de sanctionering. Zo stelt de reeds eerder aangehaalde omzendbrief OOP30bis onder meer het volgende: "*Indien het proces-verbaal onvoldoende gegevens bevat, kan de aangewezen ambtenaar de politiediensten verzoeken deze gegevens eventueel na bijkomend onderzoek, nog toe te voegen aan het dossier*" (punt II.2.2., randnummer 25, 2de alinea). Aangezien omtrent het

¹⁶ Tot vaststelling van de procedure tot aanwijzing van de ambtenaar en tot inning van de boetes in uitvoering van de wet van 13 mei 1999 betreffende de invoering van gemeentelijke administratieve sancties.

bestuurlijk verslag niets vermeld wordt, is de vraag of mutatis mutandis dezelfde regels kunnen gelden.

29. Het is de sanctionerende ambtenaar die beslist om al dan niet een administratieve procedure op te starten (of bij een "*gemengde inbreuk*" gaat hij na of een administratieve boete nog wel mogelijk is)¹⁷. Indien hij van mening is dat een administratieve boete opportuun is, dan dient hij deze beslissing mede te delen aan de overtreder per aangetekende brief. Ook hier is het omzendbrief OOP30bis die hiervoor in een model voorziet met de vereiste gegevens.
30. Belangrijk is dat de sanctionerende ambtenaar (afhankelijk van het concrete reglement) een zekere beoordelingsvrijheid heeft aangezien artikel 119bis, § 5 van de *Nieuwe Gemeentewet* stelt dat de boete proportioneel moet zijn in verhouding met de zwaarte van de feiten. Een herhaling van de feiten binnen een bepaalde periode kan aanleiding geven tot een verhoging van de boete. Algemeen wordt aangenomen dat de beslissing van de ambtenaar eerder een bestuurshandeling is en dus zijn beslissing moet gemotiveerd worden.
31. Beroep door de overtreder tegen de beslissing van de sanctionerende ambtenaar is mogelijk bij de politierechtbank (indien de overtreder minderjarig is, is dit de jeugdrechtbank). Tenslotte voorziet artikel 119ter van de *Nieuwe Gemeentewet* in een voorafgaande bemiddelingsprocedure die evenwel zeer summier is uitgewerkt en waar volgens de studie van de VVSG niet veel beroep op wordt gedaan.

III. TOEPASBAARHEID VAN DE WET BETREFFENDE DE VERWERKING VAN PERSOONSgegevens (WVP)

A. De GAS-wetgeving veronderstelt onvermijdelijk een gebruik van persoonsgegevens

32. Overeenkomstig artikel 1, § 1 van de WVP moet "*onder "persoonsgegevens" iedere informatie betreffende een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon worden verstaan, (...) als identificeerbaar wordt beschouwd een persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd, met name aan de hand van een identificatienummer of van één of meer specifieke elementen die kenmerkend zijn voor zijn of haar fysieke, fysiologische, psychische, economische, culturele of sociale identiteit*".

¹⁷ In sommige gevallen beslist het parket zelf dat er geen administratieve afhandeling (meer) mogelijk is.

33. Ingeval van inbreuken zijn minstens naam, voornaam, geboortedatum en adres van de overtreder noodzakelijk (zie bv. randnummer 21).

B. De GAS-wetgeving impliceert bovendien een gegevensverwerking

34. De WVP definieert de "verwerking" als "elke bewerking of elk geheel van bewerkingen met betrekking tot persoonsgegevens, al dan niet uitgevoerd met behulp van geautomatiseerde procédés, zoals het verzamelen, vastleggen, ordenen, bewaren, bijwerken, wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, verstrekken door middel van doorzending, verspreiden of op enigerlei andere wijze ter beschikking stellen, samenbrengen, met elkaar in verband brengen, alsmede het afschermen, uitwissen of vernietigen van persoonsgegevens".
35. De behandeling van de inbreuken veronderstelt minstens de inzameling, de registratie, de bewaring en het gebruik van persoonsgegevens al dan niet (maar in de praktijk wel) uitgevoerd met behulp van geautomatiseerde middelen.

C. De GAS-wetgeving houdt een verwerking van gevoelige gegevens¹⁸ in

36. Gelet op de definitie van artikel 8 van de WVP¹⁹ hebben we te maken met zogenaamde gerechtelijke gegevens en is een strenger regime van toepassing²⁰.

IV. TOEPASSING VAN DE BEGINSELEN VAN DE WET BETREFFENDE DE VERWERKING VAN PERSOONSgegevens (WVP)

37. In het verleden heeft het Secretariaat van de Commissie reeds meermaals herhaald dat de WVP en ook het specifieke regime van artikel 25 van het KB van 13 februari 2001 ter uitvoering van de WVP van toepassing zijn op de GAS-wetgeving.

¹⁸ In het raam van de bescherming van het privéleven zijn gevoelige gegevens de gegevens die bedoeld worden in de artikelen 6,7 en 8 van de WVP.

¹⁹ Art. 8. § 1 WVP: *De verwerking van persoonsgegevens inzake geschillen voorgelegd aan hoven en rechtbanken alsook aan administratieve gerechten, inzake verdenkingen, vervolgingen of veroordelingen met betrekking tot misdrijven, of inzake administratieve sancties of veiligheidsmaatregelen, is verboden.* Paragraaf 2 voorziet op dit principiële verbod enkele uitzonderingen.

²⁰ De notie "gerechtelijke gegevens" in de zin van de Privacywet heeft een aparte connotatie heeft en is niet verbonden aan bv. de Wet op het politieambt. Van belang is dat het artikel 8 van de Privacywet duidelijk opsomt wat onder "gerechtelijke" persoonsgegevens valt en een "sui generis" bepaling is: gerechtelijke persoonsgegevens zijn (1) "persoonsgegevens inzake geschillen voorgelegd aan hoven en rechtbanken", (2) "persoonsgegevens inzake geschillen voorgelegd ... aan administratieve gerechten", (3) "persoonsgegevens ... inzake verdenkingen, vervolgingen of veroordelingen met betrekking tot misdrijven" en (4) "persoonsgegevens ... inzake administratieve sancties of veiligheidsmaatregelen".

A. Rechtmatigheid en proportionaliteit²¹

38. Persoonsgegevens dienen verwerkt te worden voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden en niet verder te worden verwerkt op een wijze die onverenigbaar is met die doeleinden.
39. Om gerechtvaardigd te zijn moet elk doeleinde onder meer voldoen aan één van de voorwaarden van artikel 5 van de WVP. In dat opzicht kan verwezen worden naar artikel 5, c) van de WVP: "*wanneer de verwerking noodzakelijk is om een verplichting na te komen waaraan de verantwoordelijke voor de verwerking is onderworpen door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie*". Aangezien het over gerechtelijke gegevens handelt, lijkt artikel 5, C) van de WVP niet voldoende en zou bovendien ook moeten verwezen worden naar artikel 8, § 2, b) van de WVP: "*door andere personen, indien de verwerking noodzakelijk is voor de verwezenlijking van doeleinden die door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie zijn vastgesteld*".
40. De wettelijke grondslag in het kader van de GAS-wetgeving is de reeds eerder geciteerde wet van 13 mei 1999 *tot invoering van de gemeentelijke administratieve sancties* en het artikel 119bis in de Nieuwe Gemeentewet.
41. Een meer fundamentele vraag is of in het kader van de privacyproblematiek de GAS-wetgeving een voldoende wettelijke basis heeft. Aangezien de GAS-wetgeving een steeds ruimer toepassingsgebied kent, wordt deze vraag meer en meer relevant. Gelet op de artikelen 8 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en 22 van de Grondwet heeft het Grondwettelijk Hof recentelijk nog geoordeeld dat elke overheidsinmenging in het recht op eerbiediging van het privéleven en het gezinsleven (1) in een voldoende precieze wettelijke bepaling dient voorgeschreven te zijn, (2) moet beantwoorden aan een dwingende maatschappelijke behoefte en (3) evenredig moet zijn met de nagestreefde wettige doelstelling (arrest 131/2005 van 19 juli 2005).
42. Ook de Commissie heeft reeds een dergelijk standpunt ingenomen (zie hiervoor bv. advies 23/2008 van 11 juni 2008 *betreffende het voorontwerp van wet houdende oprichting van de authentieke bron van voertuiggegevens* – o.m. randnummer 54).
43. De Raad van State verwees in een recent advies naar aanleiding van een ontwerp KB *tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 juli 2001 betreffende de inschrijving van*

²¹ Artikelen 4 en 5 van de WVP.

voertuigen (45.070/2/V van 27 augustus 2008) naar zowel de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof als het advies 23/2008 van de Commissie.

44. Gelet op bovenstaande rechtspraak²² verdient het aanbeveling dat de GAS-wetgeving duidelijker de mogelijkheden omschrijft van de onderzoeksbevoegdheid van de sanctionerend ambtenaar, bv. om derden (zoals politiediensten) in zijn onderzoek te betrekken. Ook zou duidelijker moeten omschreven worden wat precies in het PV en het bestuurlijk verslag dient opgenomen te worden. In de huidige stand van de wetgeving geeft slechts een omzendbrief bijkomende hints, zonder dat de GAS-wetgeving dit voldoende (om)kadert. Een dergelijke aanvulling en/of verduidelijking kan deel uitmaken van een eerstkomende evaluatie van de GAS-wetgeving. Verschillende actoren zijn hier trouwens voorstander van.

B. Verantwoordelijke voor de verwerking

45. Artikel 1, § 4 van de WVP omschrijft de verantwoordelijke voor de verwerking als volgt: *"Onder " verantwoordelijke voor de verwerking " wordt de natuurlijke persoon of de rechtspersoon, de feitelijke vereniging of het openbaar bestuur verstaan die alleen of samen met anderen het doel en de middelen voor de verwerking van persoonsgegevens bepaalt"*.
46. Indien een gemeente de gemeentelijke administratieve sancties niet uitbesteedt, dan is deze gemeente de verantwoordelijke gelet op het samen lezen van artikel 1, § 4 van de WVP en de GAS-wetgeving. Uit de cijfers blijkt evenwel dat vele gemeenten (zeker in Wallonië) beroep doen op een provinciaal sanctionerende ambtenaar.
47. In het verleden werd door het Secretariaat van de Commissie gesteld dat een dergelijke provinciale sanctionerende ambtenaar steeds een verwerker was van de gemeentelijke overheid en dat de gemeente dan ook steeds verantwoordelijke voor de verwerking bleef. Uit punt G. blijkt dat dit in de praktijk niet altijd zo ervaren wordt²³. Bij een eerstvolgende evaluatie van de GAS-wetgeving zou meer aandacht aan de rol van de provincies kunnen besteed worden en ook aan het statuut van de provinciaal sanctionerende ambtenaar²⁴.

²² Ook kan worden verwezen naar het transparantiebeginsel en eerlijkheidsbeginsel vermeld in artikel 4 van de WVP.

²³ Nochtans staat dit standpunt ook reeds vermeld op de website van de UVCW: <http://www.uvcw.be/articles/333,339,41,333,1895.htm>.

²⁴ De Privacywet voorziet immers in haar artikel 1, § 4, tweede lid de mogelijkheid om de verantwoordelijke voor de verwerking expliciet in de wetgeving aan te duiden.

C. Informatieverstrekking aan de betrokkene

48. In het kader van de WVP is de informatieverstrekking een belangrijk beginsel dat het onder meer moet mogelijk maken om een transparante en eerlijke verwerking te garanderen. Aangezien we in dit kader te maken hebben met de verwerking van gerechtelijke gegevens, is deze informatieverstrekking nog relevanter²⁵.
49. In de meeste gevallen bij de vaststelling van een inbreuk zullen de persoonsgegevens betreffende betrokkene bij hemzelf worden verkregen. In dat kader kan ook verwezen worden naar hetgeen uiteen gezet is in artikel 9, § 1 van de WVP²⁶. In een aantal gevallen zal evenwel niet uitgesloten kunnen worden dat de informatieverstrekking niet rechtstreeks bij de betrokkene gebeurt, bv. indien bij vaststelling van sluikestort de nummerplaat wordt genoteerd en er nadien pas contact met de betrokkene kan opgenomen worden. In dat geval is de verwijzing naar artikel 9, § 2 van de WVP van belang²⁷.

²⁵ Gelet op de sui generis omschrijving van "gerechtelijke gegevens" in de Privacywet (zie terug) hangt een eventuele vrijstelling van de informatieplicht niet samen met de notie "gerechtelijke gegevens", maar wel met bepaalde verwerkingen die expliciet in de Privacywet vernoemd zijn (zie artikel 3, § 5). De GAS-wetgeving hoort hier niet bij.

²⁶ *Indien persoonsgegevens betreffende de betrokkene bij hemzelf worden verkregen, moet de verantwoordelijke voor de verwerking of diens vertegenwoordiger uiterlijk op het moment dat de gegevens worden verkregen aan de betrokkene ten minste de hierna volgende informatie verstrekken, behalve indien hij daarvan reeds op de hoogte is :*

a) de naam en het adres van de verantwoordelijke voor de verwerking en, in voorkomend geval, van diens vertegenwoordiger;

b) de doeleinden van de verwerking;

c) ...;

d) andere bijkomende informatie, met name :

– de ontvangers of de categorieën ontvangers van de gegevens,

– het al dan niet verplichte karakter van het antwoord en de eventuele gevolgen van niet-beantwoording,

– het bestaan van een recht op toegang en op verbetering van de persoonsgegevens die op hem betrekking hebben; behalve indien die verdere informatie, met inachtneming van de specifieke omstandigheden waaronder de persoonsgegevens verkregen worden, niet nodig is om tegenover de betrokkene een eerlijke verwerking te waarborgen;

e) andere informatie afhankelijk van de specifieke aard van de verwerking, die wordt opgelegd door de Koning na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

²⁷ Indien de persoonsgegevens niet bij de betrokkene zijn verkregen, moet de verantwoordelijke voor de verwerking of zijn vertegenwoordiger, op het moment van de registratie van de gegevens of wanneer mededeling van de gegevens aan een derde wordt overwogen, uiterlijk op het moment van de eerste mededeling van de gegevens, ten minste de volgende informatie verstrekken, tenzij de betrokkene daarvan reeds op de hoogte is :

a) de naam en het adres van de verantwoordelijke voor de verwerking en, in voorkomend geval, van diens vertegenwoordiger;

b) de doeleinden van de verwerking;

c) ...;

d) andere bijkomende informatie, met name :

– de betrokken gegevenscategorieën;

50. In de praktijk blijkt dat in een aantal gevallen gemeenten zich beroepen op artikel 3, § 5 van de WVP²⁸ om een vrijstelling in te roepen voor de kennisgeving aan de betrokkenen. Nochtans kan een gemeente, als verantwoordelijke voor de verwerking en in het kader van de GAS-wetgeving zich niet beroepen op een dergelijke vrijstelling.

D. Recht op toegang van de betrokkene

51. Iedere betrokkene kan bij de verantwoordelijke voor de verwerking zijn recht van toegang uitoefenen. In de meeste gevallen is dit recht rechtstreeks, slechts in de gevallen opgesomd in artikel 13 van de WVP²⁹ zal de betrokkene dit recht onrechtstreeks dienen uit te oefenen.

– de ontvangers of de categorieën ontvangers;
 – het bestaan van een recht op toegang en op verbetering van de persoonsgegevens die op hem betrekking hebben; behalve indien die verdere informatie, met inachtneming van de specifieke omstandigheden waaronder de gegevens verwerkt worden, niet nodig is om tegenover de betrokkene een eerlijke verwerking te waarborgen;

e) andere informatie afhankelijk van de specifieke aard van de verwerking, die wordt opgelegd door de Koning na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

De verantwoordelijke voor de verwerking wordt van de in deze paragraaf bedoelde kennisgeving vrijgesteld :

a) wanneer, met name voor statistische doeleinden of voor historisch of wetenschappelijk onderzoek of voor bevolkingsonderzoek met het oog op de bescherming en de bevordering van de volksgezondheid, de kennisgeving aan de betrokkene onmogelijk blijkt of onevenredig veel moeite kost;

b) wanneer de registratie of de verstrekking van de persoonsgegevens verricht wordt met het oog op de toepassing van een bepaling voorgeschreven door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie.

De Koning bepaalt bij een in Ministerraad overlegd besluit na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer de voorwaarden voor de toepassing van het vorige lid.

...

²⁸ De artikelen 9, 10, § 1, en 12 zijn niet van toepassing :

1° op de verwerkingen van persoonsgegevens beheerd door openbare overheden met het oog op de uitoefening van hun opdrachten van gerechtelijke politie;

2° op de verwerkingen van persoonsgegevens beheerd door de politiediensten bedoeld in artikel 3 van de wet van 18 juli 1991 tot regeling van het toezicht op politie- en inlichtingendiensten, met het oog op de uitoefening van hun opdrachten van bestuurlijke politie;

3° op de verwerkingen van persoonsgegevens beheerd, met het oog op de uitoefening van hun opdrachten van bestuurlijke politie, door andere openbare overheden die aangewezen zijn bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;

4° op de verwerkingen van persoonsgegevens die noodzakelijk zijn geworden ten gevolge van de toepassing van de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld;

5° op de verwerking van persoonsgegevens beheerd door het Vast Comité van Toezicht op de politiediensten en de Dienst Enquêtes ervan met het oog op de uitoefening van hun wettelijke opdrachten.

²⁹ Eenieder die zijn identiteit bewijst, is gerechtigd zich kosteloos tot de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer te wenden, teneinde de in de artikelen 10 en 12 bedoelde rechten uit te oefenen ten aanzien van de verwerkingen van persoonsgegevens bedoeld in artikel 3, paragrafen 4, 5 en 6.

52. Gelet op de bewoordingen van artikel 13 van de WVP en de verwijzing naar artikel 3, §§ 4, 5 en 6 van de WVP behoort een dergelijke onrechtstreekse toegang niet tot de mogelijkheden en dient de verantwoordelijke voor de verwerking de betrokkene een rechtstreekse toegang te verlenen. In de praktijk is ook dit gegeven niet altijd vanzelfsprekend (dit hangt immers samen met hetgeen in randnummer 50 werd geschreven). De wetgeving betreffende de openbaarheid van bestuur blijft natuurlijk ook steeds een rol spelen.

E. Opslagtermijn van de gegevens

53. Artikel 4, § 1, 5° van de WVP stelt dat persoonsgegevens *"in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen te identificeren, niet langer [dienen] te worden bewaard dan voor de verwezenlijking van de doeleinden waarvoor zij worden verkregen of verder worden verwerkt, noodzakelijk is"*. In de GAS-wetgeving staat evenwel nergens heel concreet hoelang de persoonsgegevens van de betrokkene mogen of kunnen bewaard worden. De basiswet van 13 mei 1999 vermeldt enkel het volgende in artikel 3, § 10 laatste lid: *"De ambtenaar kan geen administratieve geldboete opleggen na het verstrijken van een termijn van zes maanden, te rekenen van de dag waarop het feit werd gepleegd, de mogelijke beroepsprocedures niet inbegrepen"*. Omzendbrief OOP 30ter stelt hieromtrent het volgende: *"Voordien was de verjaringstermijn vastgelegd op 6 maanden, te rekenen van de dag waarop het feit gepleegd werd. Gelet op de verlenging van de termijn voor het opsturen van de vaststellingen naar de procureur des Konings of de ambtenaar en in voorkomend geval van de termijn waarbinnen de procureur des Konings zijn reactie dient ter kennis te brengen, moet deze termijn aangepast worden. De termijn wordt dan ook gewijzigd door te stellen dat de termijn van zes maanden begint te lopen vanaf de dag van de ontvangst van de vaststellingen of van het afschrift van het proces-verbaal door de ambtenaar. De ambtenaar wordt geacht van de vaststellingen kennis te hebben genomen twee dagen na de datum van de verzending ervan. Het is dan ook van het grootste belang dat op de weergave van de vaststellingen duidelijk de datum van verzending wordt vermeld. Tezelfdertijd wordt thans bepaald dat binnen de zes maanden kennis dient te worden gegeven van de beslissing. Het volstaat derhalve niet enkel dat de beslissing wordt genomen binnen voormelde termijn, doch tevens dient zij ter kennis te zijn gebracht per aangetekende brief binnen diezelfde periode"*.
54. Gelet op dit alles is het duidelijk dat de (gerechtelijke) persoonsgegevens van de betrokkene die een inbreuk heeft gepleegd slechts beperkt bewaard kunnen worden, met name zolang als noodzakelijk is. Het verdient aanbeveling dat deze bewaartermijn in alle gemeenten die gemeentelijke administratieve sancties hanteren op een zo uniforme manier wordt vastgelegd. De verschillende verenigingen van steden en gemeenten kunnen in dat kader

mee een rol spelen, rekening houdend met de gemeentelijke autonomie in deze. Bij een eerstvolgende evaluatie van de GAS-wetgeving kan, met het oog op meer rechtszekerheid en duidelijkheid overwogen worden om het begrip "herhaling" in dit kader te verankeren.

F. Veiligheidsmaatregelen

55. Aangezien de persoonsgegevens in het kader van de GAS-wetgeving niet centraal worden bewaard, maar elke gemeente (afzonderlijk) als verantwoordelijke voor de verwerking een databank bijhoudt, is het van belang om te wijzen op het nemen van voldoende veiligheidsmaatregelen, zeker omdat het tevens handelt over "*gerechtigde*" gegevens.
56. In dat kader is het dan ook van belang om te wijzen op de bepalingen van artikel 16 van de WVP³⁰. Evenwel volstaat dit artikel niet alleen.

³⁰ § 1. Indien de verwerking wordt toevertrouwd aan een verwerker, moet de verantwoordelijke voor de verwerking, en in voorkomend geval zijn vertegenwoordiger in België :

1° een verwerker kiezen die voldoende waarborgen biedt ten aanzien van de technische en organisatorische beveiligingsmaatregelen met betrekking tot de te verrichten verwerking;

2° toezien op de naleving van die maatregelen, met name door ze vast te leggen in contractuele bepalingen;

3° de aansprakelijkheid van de verwerker ten aanzien van de verantwoordelijke voor de verwerking vaststellen in de overeenkomst;

4° met de verwerker overeenkomen dat de verwerker slechts handelt in opdracht van de verantwoordelijke voor de verwerking en dat de verwerker is gebonden door dezelfde verplichtingen als deze die waartoe de verantwoordelijke in toepassing van paragraaf 3 is gehouden;

5° in een geschrift of op een elektronische drager de elementen van de overeenkomst met betrekking tot de bescherming van de gegevens en de eisen met betrekking tot de maatregelen bedoeld in paragraaf 3 vaststellen.

§ 2. De verantwoordelijke voor de verwerking of, in voorkomend geval, zijn vertegenwoordiger in België moet :

1° er nauwlettend over waken dat de gegevens worden bijgewerkt, dat de onjuiste, onvolledige en niet terzake dienende gegevens, alsmede die welke zijn verkregen of verder verwerkt in strijd met de artikelen 4 tot 8, worden verbeterd of verwijderd;

2° ervoor zorgen dat voor de personen die onder zijn gezag handelen, de toegang tot de gegevens en de verwerkingsmogelijkheden, beperkt blijven tot hetgeen die personen nodig hebben voor de uitoefening van hun taken of tot hetgeen noodzakelijk is voor de behoeften van de dienst;

3° alle personen die onder zijn gezag handelen, kennisgeven van de bepalingen van deze wet en haar uitvoeringsbesluiten, alsmede van alle relevante voorschriften inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer die bij het verwerken van persoonsgegevens gelden;

4° zich ervan vergewissen of programma's voor de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens in overeenstemming zijn met de vermeldingen van de aangifte waarvan sprake is in artikel 17 en dat er geen wederrechtelijk gebruik van wordt gemaakt.

§ 3. Eenieder die handelt onder het gezag van de verantwoordelijke voor de verwerking of van de verwerker alsmede de verwerker zelf, die toegang heeft tot persoonsgegevens, mag deze slechts in opdracht van de verantwoordelijke voor de verwerking verwerken, behoudens op grond van een verplichting door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie.

§ 4. Om de veiligheid van de persoonsgegevens te waarborgen, moeten de verantwoordelijke voor de verwerking, en in voorkomend geval zijn vertegenwoordiger in België, alsmede de verwerker, de gepaste technische en organisatorische

57. Aangezien we te maken hebben met gerechtelijke gegevens in de zin van artikel 8 van de WVP geldt er, zoals eerder reeds aangehaald een bijzonder en strenger regime. Eén van de gevolgen is bijvoorbeeld dat hoofdstuk III van het KB ter uitvoering van de WVP van toepassing is en dan in het bijzonder artikel 25 dat het volgende bepaalt: *"Bij de verwerking van persoonsgegevens bedoeld in de artikelen 6 tot 8 van de wet moet de verantwoordelijke voor de verwerking bovendien de volgende maatregelen nemen:*

1° hij of, in voorkomend geval, de verwerker moet de categorieën van personen die de persoonsgegevens kunnen raadplegen, aanwijzen waarbij hun hoedanigheid ten opzichte van de verwerking van de betrokken gegevens nauwkeurig moet worden omschreven;

2° hij of, in voorkomend geval, de verwerker moet de lijst van de aldus aangewezen categorieën van personen ter beschikking houden van de Commissie;

3° hij moet ervoor zorgen dat de aangewezen personen door een wettelijke of statutaire verplichting, of door een evenwaardige contractuele bepaling ertoe gehouden zijn het vertrouwelijk karakter van de betrokken gegevens in acht te nemen;

4° hij moet in de kennisgeving die krachtens artikel 9 van de wet aan de betrokken persoon moet worden gedaan of in de aangifte bedoeld in artikel 17, § 1, van de wet melding maken van de wet of verordening op grond waarvan de verwerking van persoonsgegevens bedoeld in de artikelen 6 tot 8 van de wet is toegestaan".

58. De Commissie stelt zich de vraag of voldoende aandacht wordt geschonken aan deze (bijkomende) verplichtingen. Hieromtrent verwijst de Commissie ter informatie naar de door haar opgestelde veiligheidsnormen welke volgens de Commissie, naargelang van geval tot geval, toepasbaar dienen te zijn op een verwerking van persoonsgegevens³¹.

maatregelen treffen die nodig zijn voor de bescherming van de persoonsgegevens tegen toevallige of ongeoorloofde vernietiging, tegen toevallig verlies, evenals tegen de wijziging van of de toegang tot, en iedere andere niet toegelaten verwerking van persoonsgegevens.

Deze maatregelen moeten een passend beveiligingsniveau verzekeren, rekening houdend, enerzijds, met de stand van de techniek terzake en de kosten voor het toepassen van de maatregelen en, anderzijds, met de aard van de te beveiligen gegevens en de potentiële risico's.

Op advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer kan de Koning voor alle of voor bepaalde categorieën van verwerkingen aangepaste normen inzake informaticaveiligheid uitvaardigen.

³¹ <http://www.privacycommission.be/nl/static/pdf/referencemaatregelen-vs-01.pdf>

G. Aangifte van de verwerking

59. Bij nazicht van het openbaar register, dat online op de website van de Commissie beschikbaar is, valt het op dat tot op heden weinig gemeenten aangifte³² hebben gedaan van hun verwerking(en) van persoonsgegevens in het kader van de GAS-wetgeving.
60. De resultaten geven bovendien aan dat vele provincies zich als verantwoordelijke beschouwen wat volgens de WVP niet kan (zie randnummers 45, 46 en 47). Een eerste zoektocht in het openbaar register³³ geeft slechts een aantal overheden aan die gebruik zouden maken van de GAS-wetgeving, bijvoorbeeld: de *provincies* Oost-Vlaanderen, Luxemburg en Henegouwen en de *gemeenten* Koekelberg, Genappe, Nijvel, St. Agatha Berchem en Kortrijk.
61. Het cijfermateriaal van onder meer de recente studie van de VVSG en de eigen bevraging van de provincies laat evenwel iets anders uitschijnen, met name dat ondertussen reeds vele gemeenten de GAS-wetgeving hanteren. Het invullen van de aangiften gebeurt daarenboven ook niet uniform: (1) zo wordt bij de categorieën verwerkte gegevens niet steeds de categorie "*administratieve sancties*" vermeld, (2) wordt wat de kennisgeving aan de betrokkenen betreft soms verwezen naar artikel 9, § 1 van de WVP en soms naar artikel 9, § 2 van de WVP, (3) is er zelfs sprake van een vrijstelling op deze kennisgeving op basis van artikel 3, § 5 van de WVP en (4) wordt slechts af en toe het rijksregisternummer vermeld als categorie verwerkte gegevens. De aangiftes zijn dus zeer dispaaraat.

H. Toegang tot het Rijksregister

62. Om na te gaan of de sanctionerende ambtenaar met de juiste persoon te maken heeft, vraagt het proces-verbaal verschillende persoonsgegevens over de overtreder. De vraag kan dan ook gesteld worden of de sanctionerende ambtenaren niet het makkelijkst via het Rijksregister kunnen werken. Zowel de gemeenten als de provincies werden in het verleden reeds via KB gemachtigd om voor het vervullen van taken die tot hun bevoegdheden behoren, toegang te hebben tot de informatiegegevens van het Rijksregister. In het kader van de GAS-wetgeving zijn beide KB's niet voldoende en dienen beide uitdrukkelijk uitgebreid te worden.

³² De aangifte gebeurt per doeleinde. Alle verwerkingen binnen een GAS-procedure vallen onder 1 finaliteit waardoor dus 1 aangifte volstaat. Voor meer informatie over het aangifteaspect kan verwezen worden naar de rubriek "in praktijk" te vinden op de website van de Commissie, www.privacycommission.be.

³³ Zoektermen die gebruikt werden zijn « *sanctie* » (NL) en « *sanction* » (FR).

63. In het verleden werden maar twee aanvragen ingediend, met name (1) de *aanvraag van de Provincie Luxemburg tot uitbreiding van de machtiging verleend bij koninklijk besluit van 27 februari 1985 met het oog op de toepassing van de gemeentelijke administratieve sancties* (beraadslaging RR nr. 38/2007 van 14 november 2007) en (2) de *aanvraag van de provincie Henegouwen tot uitbreiding van de machtiging verleend bij koninklijk besluit van 27 februari 1985 om de wetgeving op de gemeentelijk administratieve sancties te kunnen toepassen* (beraadslaging RR nr. 20/2009 van 25 maart 2009). Het sectorale comité Rijksregister heeft in beide dossiers de oorspronkelijke machtigingsbesluiten uitgebreid.
64. De Commissie stelt zich de vraag hoe de andere provincies/gemeenten de verdere identificatie van de overtreeders verwezenlijken.

I. Toegang tot de databank van de DIV

65. Aangezien niet alle categorieën van vaststellende ambtenaren iemand staande mogen houden en deze ambtenaren de betrokkene niet altijd achter zijn identiteitspapieren mogen vragen, zullen verschillende overtredingen "*geverbaliseerd*" worden via het noteren van de nummerplaat (bv. sluikestorten, lawaai,...). Het is dan aan de sanctionerende ambtenaar om het PV/verslag verder aan te vullen en op zoek te gaan naar de identiteit van de overtreder. Hier stelt zich momenteel het probleem van de toegang tot de databank van de DIV.
66. Zoals reeds geschreven stelt de bijhorende omzendbrief dat de sanctionerende ambtenaar bijkomende informatie kan vragen aan de politie die op zich wel een toegang tot de DIV heeft, maar welke doelgebonden is. Bovendien kan de sanctionerende ambtenaar in conflict komen met de wetgeving betreffende de toegang tot de DIV. Artikel 6, § 2 van het KB van 20 juli 2001 *betreffende de inschrijving van voertuigen* somt immers de finaliteiten/ontvangers op. De sanctionerende ambtenaar - als derde - vraagt in het kader van de GAS-wetgeving aan de politie bepaalde informatie uit de DIV databank. Vraag is dan ook onder welk punt van artikel 6, § 2 dit zou kunnen vallen. De punten 1^o³⁴ en 17^o³⁵ komen in de buurt, maar zelfs als deze voldoende zijn, zijn deze gegevens bestemd voor de ambtenaar en niet voor de politie waardoor de vraag gesteld kan worden of de toegang nog doelgebonden is (de politie gebruikt de resultaten immers niet voor zichzelf). De Commissie stelt zich bovendien de vraag of er in de praktijk nog andere contacten zijn met de politiediensten en welke databanken deze diensten mogelijks bijkomend consulteren (bv. ANG, strafregister).

³⁴ "de strafrechtelijke opsporing en vervolging van misdaden, wanbedrijven en overtredingen"

³⁵ "het vervullen door de politiediensten van hun opdrachten van administratieve politie"

67. Mocht de sanctionerende ambtenaar rechtstreeks toegang willen tot de diensten van de DIV, dan kan (1) de vraag gesteld worden of hij dit kan op basis van de huidige wetgeving en (2) of hij hiervoor geen machtiging nodig heeft van het desbetreffende sectorale comité (FO). Net voor de ontbinding van het Parlement (mei 2010) heeft het Parlement het wetsontwerp "*houdende oprichting van de Kruispuntbank van de voertuiger*"³⁶ aangenomen³⁷. Dit wetsontwerp voorziet mogelijks een oplossing voor de huidige problematiek aangezien artikel 5, lid 1 onder meer het volgende stelt: "*De Kruispuntbank heeft tot doel... om op elk ogenblik de eigenaar ervan, de aanvrager en de titularis van hun inschrijving te identificeren, alsook de gegevens betreffende hun goedkeuring te achterhalen teneinde: ... 11° het opleggen van administratieve sancties mogelijk te maken*".

OM DEZE REDENEN,

68. onderlijnt de Commissie dat de verplichtingen opgelegd door de WVP en haar uitvoeringsbesluit moeten worden nageleefd bij de toepassing van de GAS-wetgeving door de gemeenten en provincies. Zij wenst deze verplichtingen en de voorwaarden om ze in de praktijk te brengen via deze aanbeveling in herinnering te brengen. De randnummers 45 t.e.m. 64 sommen deze specifieke verplichtingen op.
69. beveelt de Commissie aan dat rekening wordt gehouden met de opmerkingen zoals vermeld in randnummers 44 en 67.

Voor de Administrateur m.v.,

De Voorzitter,

(get.) Patrick Van Wouwe

(get.) Willem Debeuckelaere

³⁶ Zie voor meer informatie www.dekamer.be stuknummer 52-2493.

³⁷ Deze tekst is op 28 juni 2010 in het Belgisch Staatsblad verschenen, maar de Koning dient de inwerkingtreding nog artikel per artikel te bepalen (wat bij het afsluiten van de redactie van deze aanbeveling nog niet gebeurd is).